

IZLOŽBE – Anto Kajinić predstavlja se slikama u Galeriji Forum u Zagrebu

OSTALGIČNI VREMEPLOV SVIJESTI

Monokromna polja uzdužnog formata nižu se uzduž zidova Galerije poput friza / Slikar se koristi arhaičnim oblicima, uopćenim do ogoljelosti, a način prikazivanja mu je djetinji / Vraćanje na početke razvoja mozga metafizički je povratak svijesti odraslog čovjeka

Vlasta Tolić

Sveopća bjelina slika Ante Kajinića postavljenih na bijelim zidovima Galerije Forum u Zagrebu imaginarno otvara prostor prema simboličnim isčitavanjima pigmenta. To su monokromna polja uzdužnog formata koja se nižu uzduž zidova Galerije na način friza. Svaka bi kromatika oduzimala prostoru od svjetlosti, dok joj akromatska bjelina slika pridodaje uz luminaciju još i ozračje čistoće. U nevinom okružju bjeline umjetnik promiče infantilni postupak likovnog izražavanja na način Kleea.

Slikar se koristi arhaičnim oblicima, uopćenim do ogoljelosti, a način prikazivanja mu je djetinji. To je putanja ruke djeteta vrtičke dobi koje crta ljude tako da im glava raste iz ramena, a udovi su štapice izrasline. U tehnici poliflora na iverici umjetnik crtež utiskuje prstom bez dodatnog sredstva.

Tako nastale naivne putanje imaju udubljena i ispupčenja, a vrijednost taktilnosti prikaza poziva na dodir, na tjelesni kontakt bliskosti. Zrnasta struktura materije pulsira u ritmičkim izmjenama, dajući platnima naboj dinamičnosti.

Tekovine monokromije u razotkrivanju gologa slikarskog postupka približavaju ta djela prvotnoj fazi njihova nastanka pomoću likovnih prapočela. U dokidanju kromatike i prikaza umjetnik se služi akromatikom i jednostavnim crtežom Kajinićeva platna otišla su toliko daleko da su se svela na prepariranu bijelu podlogu s utisnutim tragovima. Formatu bijelog platna prijelazna su faza u dokinuću slike od zasićene kromatike do golih zidova galerije.

Slikar platna naziva dječjim mislima banalnog smisla kao što su i crteži. To su nepovezane misli djeteta koje zna što želi reći, ali ne zna kako riječi povezati u reče-

nicu. Na tome tragu kreću se i Kajinićevi crteži, a u njihovim potpisima spominje mamu, dijete, tetu, stričeka, miša, macu, cuku, pticu, ptice, liju, ribu, sunce, mrak, mjesec, kuću, auto, brdo i njihove međusobne odnose. Osnovnim pojmovima umjetnik oslikava razvojni slijed ljudskog mozga na putu od jednostavnih k složenim funkcijama.

Formati djeluju kao prazni ekrani puni svjetlosti koji isijavaju tom fizikalnom energijom i ispunjaju bijeli prostor Galerije dodatnom bjelinom i njezinim bljeskovicama. Učinci fizičkoga na slikama samo su pojavi tragovi čovjekove prisutnosti i putanje moždanih funkcija od najranije dobi. To nostalgično vraćanje vremeplovom u prvotnu fazu oblikovanja djetinjeg mozga metafizički je povratak svijesti odraslog čovjeka u etapu koja oblikuje buduće mentalne sklopove i puni ih informacijama.

